

Katedra i Klinika Ortopedii i Traumatologii

Narządu Ruchu Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego

Kierownik Kliniki: dr hab. med. Tomasz Mazurek prof. GUMed

mazurek@gumed.edu.pl tmazurek@wss.gda.pl

Sekretariat: 58 7640210

Gdańsk 4.01.2018

Szanowna Pani

Profesor dr hab. med. Agnieszka Wierzbowska

Prodziekan ds. Nauki

Wydział Lekarski Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

Ocena

**pracy doktorskiej Anny Zwierzchowskiej pt. "Ocena skuteczności rehabilitacji
w leczeniu zachowawczym zespołu kanału nadgarstka "**

Rozprawa doktorska została przedstawiona mi do oceny w postaci liczącego 92 stronnic opracowanego komputerowego maszynopisu. W tekście pracy umieszczono 14 tabel i 23 ryciny. Praca zawiera 156 pozycji piśmiennictwa polskiego i obcojęzycznego.

Tematami prac doktorskich w medycynie są najczęściej rozważania kliniczne i doświadczalne. Doktorat Pani Anny Zwierzchowskiej spełnia warunki pracy klinicznej i niesie ze sobą szczególną wartość. Ta wartość wynika z próby ocenienia na podstawie badania klinicznego i przeglądu piśmiennictwa przydatności rehabilitacji w leczeniu zespołu kanału nadgarstka.

Chciałbym z prawdziwą przyjemnością stwierdzić, że tematyka badawcza podjęta przez doktorantkę jest bardzo aktualna i ciekawa poznawczo z powodu powszechnego występowania zespołu kanału nadgarstka.

Pani Anna Zwierzchowska oparła swe badania na podstawie badania klinicznego 40 rąk u 28 pacjentów, głównie kobiet w wieku od 48 do 77 lat. W pracy oceniono efektywność długotrwałej, kompleksowej rehabilitacji w leczeniu zachowawczym zespołu kanału nadgarstka. Praca ma charakter prospektywnej analizy z użyciem metod statystycznych, przy czym użycie tych metod ma charakter oryginalny.

We wstępnej części pracy w oparciu o starannie dobrane piśmiennictwo doktorantka omawia ogólne dane dotyczące zespołu kanału nadgarstka takie jak anatomię kanału nadgarstka, etiopatogenezę, czynniki predysponujące, obraz kliniczny, badania dodatkowe oraz leczenie. Omówione jest szczegółowo leczenie operacyjne ale również leczenie zachowawcze a zwłaszcza rehabilitacja. Czyta się tę część z prawdziwą przyjemnością co wynika z wyważonej wiedzy i umiejętnego odniesienia się do piśmiennictwa dotyczącego tak powszechnej choroby jak zespół kanału nadgarstka. Wartość tej części jest szczególnie ważna dlatego, że na temat etiologii, diagnostyki i leczenia zespołu kanału nadgarstka jest rozpowszechnianych szereg nieprawdziwych informacji o charakterze mitów nawet wśród osób profesjonalnie zajmujących się medycyną.

Materiał nie jest bogaty ale wystarczający do oceny statystycznej.

Celem pracy jest ocena skuteczności zabiegów fizjoterapeutycznych w leczeniu zachowawczym zespołu kanału nadgarstka. Autorka postawiła sobie jeszcze cele szczegółowe wynikające z analizy materiału.

Zastosowana metodyka badań odpowiada założeniom i celom pracy i nie budzi żadnych zastrzeżeń. Na szczególne uznanie zasługuje determinacja doktorantki w użyciu bardzo pracochłonnych metod badania.

Zastosowane metody statystyczne mieszczą się w standardach pracy naukowej.

W rozdziale dotyczącym wyników dokonano statystycznej oceny zależności pomiędzy wybranym leczeniem rehabilitacyjnym a uzyskanymi efektami leczenia.

W dyskusji autorka skonfrontowała szeroko swoje wyniki z dostępnym piśmiennictwem. Na szczególne podkreślenie zasługuje rzetelność i ostrożność w

interpretacji danych. Cenne jest to, że doktorantka w ocenie wyników posłużyła się podobnymi opracowaniami i spostrzeżeniami z innych krajów, przy czym w Polsce tego typu praca jest unikatowa. Można uznać, że praca doktorska Pani Anny Zwierzchowskiej jest w całości opracowaniem nowoczesnym wychodzącym naprzeciw oczekiwaniom środowiska chirurgów ręki. Można oczekiwać, że dzięki takim opracowaniom wzrośnie nasza wiedza dotycząca leczenia zespołu kanału nadgarstka.

Wnioski odpowiadają celom pracy i wyprowadzają, niezwykle istotną informację, że rehabilitacja ma istotny wpływ na poprawę a nawet wyleczenie zespołu kanału nadgarstka. Dotyczy to zwłaszcza chorych we wczesnej fazie choroby bez strukturalnego uszkodzenia nerwu oraz bez zaników mięśniowych.

Praca ma charakter bardzo poznawczy i ciekawy, została wykonana z ogromnym nakładem pracy doktorantki. Doktorat został napisany bardzo przejrzysto, znakomitym językiem, zwraca uwagę niezwykle dyscyplina i precyzja dotycząca układu tekstu.

Nie tylko z obowiązku recenzenta ale i czystej ciekawości naukowej dostrzegam w pracy niedoskonałości. Po pierwsze w pracy autorka używa szeregu określeń dotyczących nazwy tytułowej choroby, tymczasem prawidłowa nazwa jest tak jak w tytule - zespół kanału nadgarstka. Również wielokrotnie w tekście doktorantka pisze, że leczenie operacyjne zespołu kanału nadgarstka jest drogie, obarczone szeregiem powikłań, nawrotów i niepowodzeń. Z żadną z tych tez nie mogę się zgodzić, wręcz przeciwnie leczenie operacyjne zespołu kanału nadgarstka jest tanie i uzyskuje się w nim spektakularne efekty poprawy, z nielicznymi powikłaniami i nawrotami. Fotografia operacyjna na stronie 5 przedstawia rękę z dostępem operacyjnym w dalszej części przedramienia z podpisem „nerw pośrodkowy w kanale nadgarstka”. Jest to nieprecyzyjne dlatego że, kanał nadgarstka jest na poziomie nadgarstka a nie przedramienia. Na stronie 17 autorka podkreśla zalety leczenia endoskopowego w porównaniu do metody otwartej wyszczególniając rozległość dostępu operacyjnego. Mija się to z prawdą, dostępy otwarte nie różnią się od endoskopowych w rozległości operacji.

Pomimo moich starań nie udało mi się znaleźć żadnych uchybień gramatycznych czy interpunkcyjnych.

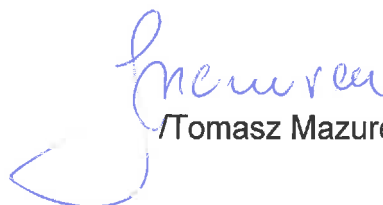
Oceniając pracę doktorską Pani Anny Zwierzchowskiej z wielką przyjemnością podkreślam, że autorka podjęła się opracowania niełatwego zagadnienia, z którego wywiązała się w znakomity sposób uzyskując bardzo interesujące wyniki badań. Zwraca uwagę znakomity materiał badawczy jak i świetnie napisana rozprawa doktorska, niezwykle potrzebna środowisku chirurgów ręki.

Praca napisana jest poprawną polszczyzną. Autorka w bardzo przystępny sposób przedstawia swoją pracę co wynika z wnikliwego a jednocześnie precyzyjnego opisu.

Muszę zaznaczyć, że krytyczne uwagi odnoszące się do tej pracy mają marginalne znaczenie dla jej oceny i w żaden sposób nie zmniejszają wartości rozprawy doktorskiej autorki, która dowiodła dużej znajomości problemu oraz umiejętności samodzielnego posługiwania się metodami pracy naukowej.

W podsumowaniu stwierdzam, że przedstawiona mi praca stanowi samodzielny dorobek doktorantki, który odpowiada w pełni wymogom stawianym rozprawom na stopień doktora nauk medycznych. Pozwalam sobie zatem przedstawić Wysokiej Radzie Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi wniosek o dopuszczenie kandydatki do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Ze względu na wybitne walory pracy, jej nowoczesny i unikatowy charakter a także dojrzałość warsztatu naukowego w interpretacji własnych wyników i ich konfrontacji z bogatym piśmiennictwem, zwracam się z wnioskiem o wyróżnienie pracy doktorskiej Pani Anny Zwierzchowskiej.

/Tomasz Mazurek /